Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. χ ό ρ τ ο.

1) Τὸ φυτὸν Σαπωνόφυτον τὸ ἀγέλειον (Saponaria vaccaria ἢ Vaccaria perfoliata) τῆς οἰκογ. τῶν Καρυοφυλλιδῶν (Caryophyllaceae) Θεσσ. Θήρ. Π. Γενναδ. Λεξικ. Φυτολογ. 860 Δ. Δημάδ., Ζιζάν. Θεσσαλ. ἀγρ., σ. 13. Συνών. σ α π ο υ ν ό χ ο ρ τ ο. **2)** Τὸ φυτὸν Πνευμονικὴ ἡ φαρμακευτικὴ (Pulmonaria officinalis) τῆς οἰκογ. τῶν Τραχυφυλλιδῶν (Borraginaceae) Ἤπ. (Κουκούλ.): *Ἔλα κάνι δ'λειὰ κὶ μὴμ παί'ης μὶ τὰ γλυκουχόρτια.* **3)** Τὸ βολβοφόρον φυτὸν Βοτρύανθος ὁ πολύκομος (Muscari comosum) τῆς οἰκογ. τῶν Λειριιδῶν (Liliaceae) Στερελλ. (Σπάρτ.): *Τοὺ γλυκόχουρτον ἔχ' γαλαζάκ' λουλούδ'.* **4)** Εἶδος ἐδωδίμου πόας τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) Πελοπν. (Μάν.) Στερελλ. (Κανδήλ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ἀ.) **5)** Κατὰ πληθ. γ λ υ κ ό χ ο ρ τ α ἄγριά τινα ἐδώδιμα χόρτα γλυκείας πως γεύσεως Εὔβ. (Ἄκρ. κ.ἀ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ἀ.: *Ἄσκημά 'ναι τοῦτα δὰ γλυκόχορτα* Ἀπύρανθ.

γλυκόχρωμος ἐπίθ. Κ. Χρηστομάν. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 492.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. χ ρ ῶ μ α.

Ὁ ἔχων γλυκύ, ἁπαλόν, εὐχάριστον τὴν ὄψιν χρῶμα: Ποίημ.

Ἄνθισαν γύρω ἀνάρια γλυκόχρωμα τ' ἀστέρια,
κ' ἕνα ἀεράκι τοὺς μαδᾷ τὰ ὥρια φυλλαράκια.

γλυκοχτυπῶ Γ. Ξενόπ., Στελλ. Βιολ., 20 Γ. Δροσίν., Ἀγροτ. ἐπιστ., 87 Ι. Μάμος, Ἀγρολούλ., 68.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὰ καὶ τοῦ ρ. χ τ υ π ῶ

Κτυπῶ ρυθμικῶς ἢ ζωηρῶς ἔκ τινος εὐχαρίστου λόγου ἔνθ' ἀν.: *Ὤ, πῶς γλυκοχτυποῦσε ἡ καρδιά της ἀπὸ χαρά, ἀπὸ ἐλπίδα!* Γ. Ξενόπ., ἔνθ' ἀν. || Ποίημ.

Καὶ ἡ καρδιὰ 'ς τὰ στήθη μου γλυκοχτυπᾷ κ' ἐλπίζει
Γ. Δροσίν., ἔνθ' ἀν.

Χίλιες καρδιὲς χαρούμενες | γιὰ σᾶς γλυκοχτυποῦνε,
χίλιες εὐχὲς ἀπόκρυφα | 'ς τὸν ὕψιστο λαλοῦνε
Ι. Μάμος, ἔνθ' ἀν.

γλυκόχυμος ἐπίθ. Α. Καρκαβίτσ., Ζητιᾶν., 196 Ι. Πολέμ., Κειμήλ., 108 Π. Βλαστ., Ἀργώ, 118 Γ. Βλαχογιάνν., Προπύλ., 1.150 — *Λεξ.* Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. χ υ μ ό ς.

Ὁ ἔχων γλυκὺν χυμὸν Α. Καρκαβίτσ., ἔνθ' ἀν. Ι. Πολέμ., ἔνθ' ἀν., Γ. Βλαχογιάνν., ἔνθ' ἀν. — *Λεξ.* Δημητρ.: *Κάθε γλυκόχυμο καὶ τροφαντὸ βοτάνι* Γ. Βλαχογιάνν., ἔνθ' ἀν. — *Λεξ.* Δημητρ. *Ἐκαθόταν 'ς τ' ἀκροκλώναρα τῶν δένδρων κ' ἐμύτιζε τοὺς γλυκόχυμους σπόρους* Α. Καρκαβίτσ., ἔνθ' ἀν. || Ποίημ.

Φέρνουν γλυκόχυμα σταφύλια | σὲ πατητήρια βαθουλὰ
Ι. Πολέμ., ἔνθ' ἀν. **β)** Μεταφ., γ λ υ κ ό ς, εὐχάριστος, τερπνὸς Π. Βλαστ., ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Κ' ἔπειτα σκῦψε καὶ μίλησέ μου,
φωνὴ καλή, γιὰ τὰ πρωινὰ γλυκόχυμα τὰ χρόνια
καὶ τὶς βουνήσιες λευτεριὲς μέσ' 'ς τὸ ἀττικὸ λιοπύρι.

γλυκόχωμα τό, ἐνιαχ. *γλυκόχουμα* Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. χ ῶ μ α.

Μεταφ., τόπος, γῆ γόνιμος, ἐπιδεκτικὴ καλλιεργείας.

γλυκοχωρατεύω ἐνιαχ. *γλυκοχωρατεύγω* Θρᾴκ. (Σαρεκκλ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὰ καὶ τοῦ ρ. χ ω ρ α τ ε ύ ω.

Ἀστεΐζομαι κατὰ τρόπον οἰκεῖον ἢ περιπαθῆ ἔνθ' ἀν.: *Γλυκοχωράτευγαν σὰ νιοπαδρεμένοι* (ἐκ παραμυθ.) Σαρεκκλ. *Καὶ ἔγιναν τότες γούλα μέλ' καὶ γάλα καὶ ἀπὸ τότες γλυκοχωράτευγαν* (νοοῦνται οἱ σύζυγοι) Θρᾴκ. Πβ. γ λ υ κ ο χ α ρ ι ε ν τ ί ζ ο μ α ι.

γλυκοψάλλω Κ. Κρυστάλλ. εἰς Παρνασσ. 17, 74 Γ. Στρατήγ., Τραγούδ. τοῦ σπιτ., 62.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὰ καὶ τοῦ ρ. ψ ά λ λ ω.

Ψάλλω, τραγουδῶ γλυκά, μελωδικά, ἔνθ' ἀν.: Ποιήμ.

Οὔτε γιὰ ξένες, γιὰ παλιὲς θὰ γλυκοψάλω ἀγάπες
Κ. Κρυστάλλ., ἔνθ' ἀν.

Καὶ γλυκοψάλλουνε βράδυ κι αὐγή,
αἰώνιας ἄνοιξης αἰώνια ἀηδόνια
Γ. Στρατήγ., ἔνθ' ἀν.

γλυκόψαρο τό, Κωνπλ. Μακεδ. (Νέα Πέραμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ψ ά ρ ι.

Ἰχθὺς γλυκέων ὑδάτων, τὸ κοινῶς ψ ά ρ ι τ ο ῦ γ λ υ κ ο ῦ ν ε ρ ο ῦ.

γλυκοψεύτης Θρᾴκ. Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ψ ε ύ τ η ς.

Ὁ ἀπατῶν μὲ γ λ υ κ ὰ ψ έ μ α τ α, ὁ οἱονεὶ γ λ υ κ ὸ ς ψ ε ύ τ η ς, ἔνθ' ἀν.

γλυκοψήνω Γ. Σουρῆ, Ρωμ., ἀρ. 180.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὰ καὶ τοῦ ρ. ψ ή ν ω.

Μεταφ., ἐπιδιώκω σύναψιν ἐρωτικῶν σχέσεων μὲ γλυκόλογα κ.τ.ὅ. *Ὅταν τὰ γλυκοψήνῃς πρὸ πάντων μὲ Ἀγγλίδα.*

γλυκοψιθυρίζω ἐνιαχ. Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 58 Γ. Ξενόπ., Γυριομ., 44 Ι. Πολέμ., Παλ. βιολ., 31 Κ. Παρορ., Στὸ ἄλμπουρ., 167.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὰ καὶ τοῦ ρ. ψ ι θ υ ρ ί ζ ω.

Ψιθυρίζω κατὰ τρόπον οἱονεὶ ἁπαλὸν καὶ εὐάρεστον ἔνθ' ἀν.: *Νὰ φωτίσω, νὰ παρηγορήσω, νὰ παλέψω, νά, τί μοῦ γλυκοψιθυρίζει μέσα μου κάποια φωνὴ* Κ. Παρορ., ἔνθ' ἀν. *Ἔνοια σου, τοῦ γλυκοψιθύρισε πάλι* Γ. Ξενόπ., ἔνθ' ἀν. || Ποιήμ.

Ἐχθὲς τοῦ δειλινοῦ τὴ σιγαλιὰ
περνῶντας ἀπὸ 'κεῖ θλιμμένος πάλι
ἄκουσα σὰν μιὰ γνώριμη λαλιὰ
νὰ γλυκοψιθυρίζῃ ἀγάλι-ἀγάλι
Ι. Πολέμ., ἔνθ' ἀν.

Ἤχοι παλιοὶ καὶ γνώριμοι μοῦ γλυκοψιθυρίζουν
τῶν γυναικῶν τὶς ὀμορφιές, τοὺς ἥσκιους τῶν σπιτιῶν
Κ. Παλαμ., ἔνθ' ἀν.

γλυκοψιθύριστος ἐπίθ. ἐνιαχ. Ι. Πολέμ., Βασιλ. ἀνήλιαγ., 69.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο ψ ι θ υ ρ ί ζ ω.

Ὁ ψιθυριζόμενος κατὰ τρόπον ἁπαλὸν καὶ εὐάρεστον: Ποίημ.

Καὶ 'ς τὰ γλυκοψιθύριστα τοῦ ἀγέρα παρακάλια
λιγώθηκε, πλανέθηκε.
Ι. Πολέμ., ἔνθ' ἀν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ